

REDACTIA
1, strada Aulich Nr. 1

ABONAMENTUL
An Austro-Ungaria:
an an 20 cor. pe 1/2
10 cor; pe 1/4 de an
or.; pe 1 lui 2 cor.
de Duminecă pe an
— 4 coroane.
pentru România și
străinătate pe an:
40 franci.
inscripție nu se napotază

ADMINISTRAȚIA:
Arad, strada Aulich Nr. 1

INSERȚIUNILE:

de un șir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
și timbru de 60 bani de
fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Serisori nefrancate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

DAMENI POLITICI BINE ORIENTAȚI.

Mulți dintre noi nu vor fi știind
ce este dl Jancsó Benedek. Dl Barbu
Delavrancea, deputat și actual pri-
mar al Capitalei României, ni-o spune.
Că ce destăinuiește d-sa colegilor
din Cameră: „Dl Jancsó Benedek
este Inspectorul general ministere-
lor al școlilor profesionale ro-
mânești!”

Tot domnul deputat Delavrancea,
care a avut onoarea a fi și raportor
al proiectului de lege privitor la ren-
ta școlilor din Brașov, apără guvernul
mănuindu-l cu următoarele cuvinte:

„Al cui era dreptul? Cui se cuvinia
renta? Fără îndoială din cel mai depărtat tre-
t, Muntenia și Moldova datorau biseri-
ei sfântului Nicolae din Brașov ceea ce
datorau, ear nu metropoliei din Sibiu. Și
nici odată nu s'a dat prin Metropolitul din
Brașov ceea ce se cuvenia bisericii din
Brașov. Mai mult, Mitropolitul, fiind capul
bisericii, cu timpul s'ar fi putut denatura
dreptul bisericii Sfântului Nicolae, confun-
dându-se dreptul acestei bisericii cu un
drept inexistent al metropoliei. Și apoi când
simejdie când s'ar fi putut crede, că acel
capital aparține metropoliei!”

Din această cauză capitalul s'a
dat — guvernului unguresc.

Un alt domn deputat, Dl G. C.
Dobrescu, raționează în următorul mod
în Camera României:

„Eu sunt mulțumit și satisfăcut că
a fost rezolvat.

„Modul? Dar ce are a face? Ia să
vă amintim modurile și să le exami-
năm. Dl Sturdza zicea: eu voiam prin
Mitropolit să dăm parale școlilor...”

D. C. Rădulescu: Fiindcă o ortodox
aritate).

D. G. C. Dobrescu: Ear guvernul ac-
tual prin proiectul de lege ce prezintă și
are rezolvă această chestiune zice: vom
da bani prin intermediul guvernului au-
stro-ungar în casa de Stat a guvernului
maghiar.

„Domnilor, eu nu vreau nici o deosebire
presupunem, că guvernul austriac mânăncă
subvențiunea. Ei, ce, o să tragem sabie
și ne batem cu Ungurii? Aceasta nu e
serios. Când e vorba de convențiuni de
la Stat la Stat, nu se rezolvă diferendele
decât prin tragerea de sabie, și socotesc
că noi nu suntem în stare astăzi să re-
zolvăm chestiunile prin tragere de sabie.

„D-Voastre, cari vorbiți de acest lucru
mai bine ați vedea, că după nenorocirea
ce am avut-o anul acesta, mai dăm și
180.000 Lei de pe urma d-lui Sturdza
(aplaude), căci dacă d-sa nu scormonia lu-
rul, guvernul actual nu era nevoit să de-
pună această sumă. (Aplauze.) Dar presu-
punem, d-lor, că guvernul austriac votează
o lege, prin care confiscă tot fondul bise-
ricei. Nu eșim tot acolo? Ori cum ar fi
fost rezolvată această chestiune, nu putea
să fie în definitiv și în mod absolut bine
rezolvată, deștu că s'a rezolvat și am str-
păt cu dânsa”.

Dl Barbu Delavrancea mai ser-
vește colegilor sei din Cameră urmă-
toarea poveste:

„Vin evenimentele grațierei. Comite-
tul de dincolo, unit prin luptă și prin sufe-
riențele temniței, e liber. Ce era mai firesc?
„Să rămâie unit și după suferințe. Nu,
d-lor, a trebuit să fie divizat. Ingustimea
de minte, micșorimea de inimă și puterea
de aici, i-a desbinat pe cei de dincolo.
„Ești din temniță, abia încep să lucreze,
pregătind un mare stat al lor, și de aici,
din București, de un om de casă al d-lui
Sturdza, se trimite unui redactor de la
Sibiu, un ordin formal, ca sau Rațiu și
cei cari vor ține cu dânsul, să fie reduși
la rolul de giranți ai Tribunei, primind
conducerea politică din București, sau re-
dactorul și cu colegii sei să se opue de a
„da registrele ziarului bătrânului Rațiu. În
„acel memoriu li-se poruncește: în cas când
Rațiu va insista, să se opue, chiar dacă
„vor interveni geandarmii unguri. Vă mărtu-
risesc, că am rămas uimit... Și știți ce s'a
„intimplat: o scenă dureroasă... bătrânul
Rațiu n'a putut intra în redacția ziarului,
„sau decât cu forța. În urma acestei scene
„urzită de aici, cauza celor de dincolo pri-
mi o lovitură teribilă: comitetul național
„s'a rupt în două. Iacă, d-le Săveanu, cel
„mai mare păcat al șefului d-voastre (Aplauze).

Toate aceste se pot citi din cu-
vânt în cuvânt în „Monitorul ofi-
cial”, nrul 252 de la 10/22 Februa-
rie 1900.

În ceea ce privește afirmarea d-lui
Delavrancea că dl Rațiu nu ar fi
putut intra în redacția ziarului său
decât după ce a scos cu geandarmii pe re-
dactorul foii, care atunci era dl Russu
Șirianu, lucrurile s'au petrecut altfel.

Dl Rațiu a eșit din temniță în
Septembrie, ear în 15 Noemvre (1895)
sub presidenția sa, comitetul național
a și ținut ședință. Desigur că dl Rațiu
ar fi pus la ordinea zilei conflictul
între d-sa și primul redactor, dacă
ar fi existat vre o neînțelegere. Dar
dimpotrivă, notar al acelei ședințe a
fost dl Russu-Șirianu ear „regularea
averii naționale” dl Rațiu a pus-o în
discuție a doua zi, când în Sibiu nu
erau decât șase membri ai Comite-
tului, ear la ședința aceasta nu invi-
tase nici pe d-nii Dr. D. Barcianu și
D. Comșa, nici pe primul-redactor al
foilor, ci „regularea” se hotărîse așa,
în familie, după un plan al d-lui Co-
roianu.

Nici d'aci încolo însă primul-re-
dactor Russu-Șirianu nu era îndu-
mănit cu dl Rațiu, ci acesta zilnic se
înțelegea cu redacția. Conflictul s'a
născut numai când dl Rațiu, la in-
sistența ginerelui său Tilea, a dat
afară din redacție pe Duică, și a adus
la Sibiu pe vestitul Daian, ale că-
ru articole de ceartă le-a dus la ti-
pografie fără știrea prim-redactorului.
Că prim-redactorul Russu-Șirianu a
avut o purtare demnă, ear nu după-
cum a scris în urmă d-lui Daianu, re-
iese și din faptul, că după ce a is-
bucnit criza și comitetul național s'a
întrunit eară, s'a decis unanim ca dl
Russu Șirianu să fie invitat a-și re-
ocupa locul în redacție ear invitarea
aceasta e subscrisă (în 4 Februarie

1896) chiar de dl Dr. Rațiu. Dacă dl
Russu Șirianu n'a mai vrut să rein-
tre, era pentru-că îl cunoștea pe Daianu, pe
care acum chiar dl Rațiu l'a scos
din redacția foii sibiane, și vedea că
dl Rațiu începe să se conducă în
politică nu de vederile majorității
comitetului, ci după cum îl spune
Daianu și Coroianu, ceea ce fatal a
trebuit să ducă lucrurile la rușină.

Atâta în cât privește partea per-
sonală a lucrurilor.

Că dl Dr. Rațiu din capul locu-
lui nu mai voia ca la foii să aibă cu-
vântul și întemeietorii lor, rezultă din
faptul, că n'a mai ascultat nici de
mult regretatul Diamandi Manole, care
în cap de iarnă și în ziua de Crăciun
a plecat din București spre Sibiu și
împreună cu d-nii Nicolae Cristea,
Dr. Aurel Brote, Dr. D. P. Barcianu
și D. Comșa, zile întregi a stăruit
pe lângă dl Rațiu să nu împingă lu-
crurile spre o rușină. N'a mai as-
cultat dl Rațiu nici de dl Dr. Luca-
ciu, care venise adoua zi de Crăciun
(1895) și d-sa la Sibiu.

Aceste sunt fapte indeobște cuno-
scute și regretăm că pentru trebuințe
momentane, dl Delavrancea le igno-
rează.

Cât despre felul cum dl primar
al capitalei României motivează că
era rău să se dea renta pe mâna
mitropoliei, nu insistăm. E trist, dacă
pană și un naționalist ca Delavrancea,
fiu ieșit din popor, cunoaște atât
de puțin legile noastre bisericești și
pentru trebuințe politice zice că sunt
mai siguri banii în mâna Unguri-
lor, de cât să fie la mitropolia ro-
mânească din Sibiu, sub controlul
sinodului și al congresului nostru na-
țional bisericesc.

Cele vorbite de dl Dobrescu sunt
mai prejos de ori ce critică. Într'a-
devăr, e trist că în Camera română
se găsească deputați, și încă din cei ce
se cred autorizați a vorbi în chestii
delicate, cari nu știu face nici măcar
deosebirea între guvernul ungar și
cel austriac. Avea multă dreptate dl
Take Ionescu să se plângă, mai zilele
trecurte, de puțină cunoștință istorică
și geografică a fruntașilor din rega-
tul României.

Se prăpădesc Sécuii! Eată plângerea
de care este plină fiecare foaie ungurească.
Și se prăpădesc anume — după-cum scrie
„Budapesti Hirlap” (de la 1 Martie n.) —
din cauza negrijii stăpânirii. Astfel și
acum, de curând, fabrica de sticlărie ce a
fost în Parajd, au mutat-o la Cluj. Au
rămas fără pâne o mulțime de Sécui.
Tot așa scrie din Gyergyó-Békás, și
preotul catolic, care ține din când în când
slujbă dumnezeiască „în acest sat vala-
chisat”, Sécuii au au ajuns într-o miserie.
În cât par' că s'ar cerșitori. Ear' cei de la
putere habar n'au că se prăpădesc urmașii
lui — Attila...

Se înțelege că nu! Ei sunt ocupați
cu munca grea de a face Ungur până și
din — peatră!

Românii „patrioți”... Presa maghiară
ear a dat de niște Români patrioți. Și i-a
găsit anume tocmai lângă — Sibiu, la
Sasahuz, unde — scriu ziarele „patriotice” —
„populația română gr-or. într-o rugare
cătră Monarch se exprimă de tat corect
despre statul ungar și își manifestă ne-
clintitul lor simț patriotic maghiar”.

Cerând un ajutor pentru a-și termina
zidirea bisericii, preotul acelei comune și
membrii comitetului parochial au trimis adică
o rugare, în care, între altele, ar fi zis:

„Dar' nici sărăcia, nici valorile stă-
ruințelor naționaliste, cari s'au mărit grozav,
nu ne-au clătinat în credința noastră cătră
patria maghiară unitară și cătră Tron, nici
în stima cătră ideea de stat maghiar”...

Ce o fi înțelegând preotul din Sasahuz
și parochienii sei sub „valorile stăruințelor
naționaliste” și cum înțeleg ei stima pentru
„ideea de stat maghiar”, poate că se va ex-
plica.

Deștu că deocamdată Ungurii sunt
nespus de veseli.

Congregația Aradului.

Eri s'a ținut adunarea extraor-
dinară a congregației comitatului Arad-
dului.

Nefind lucruri de mare însem-
nătate la ordinea zilei, atât Românii,
cât și Ungurii nu prea au venit la
ședință.

Afacerile s'au și sfârșit repede,
așa că încă înainte de oarele 10 fiș-
panul a putut să ridice ședința.

ALEGERILE SINODALE.

P. S. Sa Episcopul Iosif Goldiș
a trimis tuturor protopopilor din epar-
chia Sa o circulară mai lungă, din
care eștragem următoarele:

După ce la Dumineca Tomii din a. c.
expiră al zecelea period din viața noastră
sinodală și cu el înceată și mandatul de-
putaților sinodali aleși la 1897, precum și
a celor aleși în decursul acestui period,
urmează acum alegeri noue de deputați la
sinodul nostru eparhial pe al unsprezecelea
period de trei ani: 1900, 1901 și 1902.

Când dară în virtutea §§ lor 89 și 90
din Stat. org. convocăm Sinodul ordinar
al eparchiei noastre aradane, la locul re-
ședinței noastre în Arad, pe Dumineca
Tomii adică pe ziua de 16/29 Aprilie a. c.,
totodată în conțelegere cu ambele noastre
Consistorii din Arad și Oradea-mare, re-
feritor la efectuarea alegerii membrilor
sinodali pe periodul nou menționat, dispunem
următoarele:

I. Eparhia aradană, conf. §-lui 91.
Stat. org. rămâne împărțită după praxa de
mai înainte în cercuri electorali, dintre cari
perpărțile arado-banatică ca 14, ear' pe
părțile bihorene 6 cercuri, având fiecare
cerc a-și alege câte trei deputați, unul din
cler și doi din mireni (§§-ii 87. și 88 din
Stat. org.)

II. Referitor la împărțirea comunelor
în cercuri, pentru părțile arado-banatică
rămâne în vigoare împărțirea existentă și
comunicată de aici sub 28 Octomvrie, 1893,
Nr. 4706, ear' în părțile bihorene, formând
fiecare protopopiat de astăzi câte un cerc

electoral de sine stătător, urmează că pentru aceste părți fiecare comună aparține aceluși cerc electoral, la care aparține și cu protopopiatul. Numele comisarilor consistoriali denumiți conform §-ului 91 din stat. org. se vede în dosul acestor pastorale sub A) într'una cu cercurile electorale și cu locurile centrale de alegere și respective de scutiniu. (Am publicat și noi acest concept într'unul din numerii trecuți. — Red.)

III. Terminul pentru alegerea deputaților din cler s'a statorit:

a) pentru districtul Consistoriului arădan pe Joi în 30 Martie (12 Aprilie) a. c. oarele 10 înainte de amiază,

b) pentru Consistoriul din Oradea-mare pe Joi în 23 Martie (5 Aprilie) a. c. la oarele 10 înainte de amiază.

IV. Publicarea alegerii deputaților sinodali mireni trebuie să o facă conducătorii oficiilor parohiale în toate bisericile cu 8 zile mai înainte de alegere (§. 9 din Stat. org.).

V. Sinoadele parohiale pentru alegerea deputaților mireni în districtul Consistoriului arădan se vor ține în Dumineca a treia din post, adică în 12/25 Martie a. c. până inclusive în a patra Duminecă din post, adică până în 19 Martie (1 Aprilie) a. c., iar în districtul Consistoriului arădan în termen perclus până la 12/25 Martie a. c.

VI. Scrutiniul alegerilor deputaților mireni s'a statorit:

a) pentru districtul Consistoriului din Arad, pe 26 Martie (8 Aprilie) a. c. ce cade în Duminecă a cincia din post.

b) pentru districtul Consistoriului din Oradea-mare pe Joi 23 Martie (5 Aprilie) a. c. (adecă într'o zi cu alegerea deputaților clericali pentru acel district) tot la oarele 10 înainte de amiază.

În restul circularii se dau instrucțiuni cum să se procedeze la actuala alegere și scrutiniilor, pentru a se păzi cu sfințenie legile noastre bisericesti și a se preintimpina astfel ca în viitor să se mai facă alegeri rușinoase.

Din Austria.

Din Reichsrath. Mercuri, în 28 Februarie, Reichsrathul sau marele sfat împărătesc din Viena a ținut o ședință, în care s'au desbătut propunerile de urgență în cauza grevelor muncitorilor de mine. Deputatul Demel, primar al orașului Teschen, a apărut cauza și purtarea proprietarilor de mine; ear' deputatul social-democrat Cingr a făcut o aspră critică a purtării acestora față de muncitori. Tot asemenea și deputatul liberal Roser a recunoscut și el, în parte, cererile drepte ale muncitorilor. A zăgrăvit în vii colorii raporturile rele sanitare, ce peste tot se găsește în mine și în locuințele minerilor. Cere deci, ca în această privință guvernul să ia măsurile trebuincioase de îndreptare. Deputatul Schücker și Dr. Kaftan au propus și s'a primit, ca această afacere urgentă și serioasă să fie dată spre studiere comisiunilor respective ale Reichsrathului. După aceasta s'a trecut la desbătuterea asupra enunțaiunilor guvernului, privitoare la situația serioasă a statutului

DIN BIHOR.

Oradea-mare, Febr. 1900.

Este îndeobște știut că de pe la anul 1870 până în timpul mai din urmă, în Bihor, cu deosebire în Oradea-mare nu s'a manifestat nici un fel de viață românească, nici socială, nici politică-națională. A trebuit să treacă aproape 30 de ani, până au venit niște oameni tineri cu inimă și voință ca Dr. Coriolan Pap, Dr. Aurel Lezar și simpaticul preot Andrei Horvat, pentru ca românimea din Oradea-mare să înceapă a da și ea semne de viață.

Priceperei și energiei acestor tineri inteligenți le datorește existența și institutul de credit și economii „Bihoreana.”

După retragerea familiei Roman, cere fusese centrul vieții sociale și naționale

în Oradea-mare, o familie cu tradițiuni și legături sociale, chemată a-i umple golul, era familia avocatului N. Zigre, om din popor, și prin căsătorie încusorit cu familiile Zsiga și Poenariu. Dar tocmai omul acesta a pricinuit decăderea și amorțirea vieții românești în Oradea mare

Ajuns a fi deodată și avocat cu praxă și secretar, la consistorial gr. or. — cum și pe ce cale, nu se știe, el a tras la sine firele conducerei societății, înstăpânindu-se asupra părții celei mari a Românilor din comitat, în politică și în biserică. Echivoc dela fire, Zigre a știut să se impună, ca bun patriot înaintea Ungurilor, și tot atunci ca un puritan naționalist înaintea Românilor, dar pe care nimene nu l'a văzut ni i când luând parte la vre-o conferință politică națională.

Astfel a amăgit ani de-a rândul opiniunea publică română ască omul acesta cu politica sa de ștruț. Influența lui fatală la consistor și în comitat, mai ales pe terenul administrației bisericesti și școlare a produs urmările cele mai desastroase. Nicăiri în Metropolia Românilor ortodoxi starea învășă m e n t u l u i și a școalelor nu e așa de miserabilă, ca tocmai în comitatul Bihor. A fost de ajuns avocatului și secretarului consistorial Nicolae Zigre, ca protopopii să-i ducă procese și să-i susțină în consistoriu, pentru ca în afară treburile să meargă strună pe placul lor; ear școalele să fie neglijate, părăsite și d sfîntate ori prefăcute în școale de stat în paguba culturii naționale a poporului, și al-fel destul de înapoiat. În chipul acesta dl Zigre devenind în consistor un factor „atotputernic”, vicarii episcopesti, preșidenții consistoriului, încă au trebuit să simță pe rind influența „atotputernice” lui.

Ear pentru a și asigura poziția și în viitor, acum în presajma nouelor alegeri de deputați sinodali, dănsul a ținut cu protopopii două conventicole, unde s'au înțeles și au hotărît a porni o acțiune cu scop de a scoate la alegere numai partizanii de ai lui Zigre și ai vechiului sistem, care a demoralizat viața bisericescă.

Cred însă, că cei chemați vor ști să pună frâu pornirilor speculante ale domnului secretar consistorial. Căci așa mi se pare, e timpul suprem, să ne întrebăm cine și când a pus pe dl avocat Nicolae Zigre secretariu la consistoriul din Oradea-mare? De 26 ani el funcționează ca secretar consistorial, dar' tot-odată și ca avocat privat. Consistoriul a fost în tot timpul acesta, este și astăzi, vaca de muls pentru cancelaria advocațională a dlui Zigre. Nu numai, dar' d sa ține a fi lucru cinstit și compatibil cu legea, ca în calitate de funcționar public salarizat să exerciteze paralel și profesionea de avocat.

Periclitul Nicolae Zsiga a întemeiat o fundațiune pe numele său pentru tinerimea română de religia ortodoxă dela archi-gimnaziul de aici, care se administrează de un senat fundațional de 10 membri. Dl Nicolae Zigre, care ține de soț pe nepoata nemuritorului fondator, a ajuns sub titlul acesta, ca să se înstăpânească și asupra acestui institut filantropic. El chivernisește averea institutului, el poartă socoteala de toate percepțiunile și erogațiunile fundațiunii, după al seu plac, astfel că, deși după literile fundaționale e administrația fundațiunii este datoare a da socoată în regulă la sfârșitul fiecărui an școlastic consistoriului din Arad pentru reviziune și aprobare, dl Zigre n'a dat și nici astăzi nu dă socoată regulată. Fundațiunea Zsigaiască a ajuns a fi întocmai ca și consistoriul: o altă vacă de muls pentru dl Zigre.

În fața acestei anomații sinodul eparhial din anul trecut sub Nr. 51 prot. s'a văzut nevoit a lua următorul conclud referitor la socoțile fundațiunii Zsiga din Oradea mare:

„Ratiocinial fondului se aproabă pe anul 1894/5 și 1895/6 și pe lângă cantela, îndatinată dă absolutoriu senatului fundațional.

„Considerând însă, că socoata și după mai multe înțefiri urmate din partea „Consistoriului orădan — este mai mult „un conspect sêc, decât o socoată exact „adjustată, consistoriul este poftit a în „druma senatului fundațional, ca să corês „pundă îndrămărilor primite în 1890 sub „Nr. 1623, de la consistoriul arădan ca „adecă socoata să o prezente adjustată cu „inventariul preliminar și ziar despre „percepțiunile și erogațiunile, având a justi- „fica fiecare poziție cu documente”.

Am relevat aceste stări de lucruri nu tocmai edificatoare pentru moralul public, căci nu ne era permis să lăsam mai departe pe dl Zigre să exploateze consistoriul și fundațiunea pentru ale sale interese, fără a-l da soborului sau opiniunei publice să l judece după-cum merită.

Cunctatorul.

DIN ROMANIA

Alegerea.

Marele colegiu electoral este convocat pentru 17 Februarie spre a proceda la alegerea noului episcop al eparhiei Romanului, în locul rămas vacant prin încetarea din viață a P. S. S. Ioanikie Floru.

Pentru acest scaun vor candida P. S. S. Arhiepiscopul Conou Bacsoanu, Pimen Georgescu și Calist.

Se zice că va candida și fostul metropolitar Ghenadie Petrescu.

Aniversare.

D. T. Maiorescu și-a sărbătorit alaltă ori a 60 a aniversare.

Cu această ocazie, grupul colaboratorilor „Convorbirilor Literare”, în frunte cu dl P. Missir, a exprimat distincțiunii profesor și critic literar felicitările sale, dându-i și un album întocmit anume pentru această festivitate.

Albumul cuprinde 66 de lucrări — proză și versuri — originale.

În câte-va cuvinte bine simțite, dl P. Missir a exprimat dragostea grupului pentru măestru.

Printre asistenți erau d-nii: P. Missir, M. Șteulescu, I. Bogdan, D. Onciul, I. Manliu, V. Borgovan, Chr. Negoescu, C. Meissner, M. Dragomirescu, I. Floru, N. I. Bășilescu, M. Burilean, St. O. Șșanu, G. Bogdan-Duică, Nădejde, F. Rubin, G. Dragu, D. Sivilocosci, C. Li zic, Chibric Stivneanu, N. Măhăescu, D. Nanu, etc.

Un mare număr de persoane politice din diferitele partide, au prezentat de asemant felicitările lor dlui Maiorescu.

Războiul buro-englez.

Cel mai însemnat eveniment al săptămânii este faptul, că viteazul general Cronje al Burilor, după o luptă de peste opt zile, luptă ca și care rar s'a mai pomenit în istoria războaielor, și a predat armele în mâinile lordului Roberts. Cu vro șapte mii de oameni, generalul Cronje a resistat atâta timp focurilor catropitoare ale Englezilor, cari erau peste patruzeci de mii, sub comanda celui dintâiu general englez.

Lupta aceasta s'a petrecut la muntele așa numit Paarde.

Eată unele din știrile mai noue. Cu data 28 Februarie se telegrafează din Bruxella:

„În cercurile transvaalice oamenii se miră mult, că lordul Roberts socotește numărul prizonierilor Burilor de la Paardeberg numai la 3—4 mii, între cari de bunăseamă se numără și femeile și copiii prizonierilor. Deoarece Cronje avea sub comanda sa 10 000 de oameni, reiese ca lucru sigur, că o mare parte a trupelor a reușit să scape teafără din tabără. Aici se crede, că în luptele din cele zece zile au perit 2000 Buri. Telegramme private spun, că Englezii nu 15, ci numai 6 tunuri au luat cu acel privilegiu din tabăra Burilor. Celelalte tunuri Cronje le-a scufundat în râul Modder-River”.

Rușii împotriva Englezerii.

Cu data de 28 Februarie se telegrafează din Petersburg:

Vestea despre depunerea armelor din partea lui Cronje toate păturile populațiunii

ruse au primit-o cu adâncă încredere. Toate foile rus-ști apărute Mercuri s'au ton de tot aspru în contra Englezilor. În mai de căpetenie își exprimă părerea: „Europel nu-i este permis să privesc departe această silnicie bruscă. Mă intervenției a sosit și puterea aceea ca lua inițiativa, va fi încununată de glorie teja fără păreche a Burilor foile unanimitate o preamăresc cu însufățire și nici o rezervă, pe când în învingerea covârșitoare a Englezilor — nu găsesc glorie mare. Una din foile rusești ter chiar, că al Burilor este meritul neapărată au zdrobit fantoma Angliei de-a nebiruială. De altfel foile rusești că ar cve rezultat decisiv asupra capitularea lui Cronje.

Un Rus despre capitularea lui Cronje

Consilierul de stat rus, Dr. Ioanțel a făcut o declarațiune interesantă dactor vienez despre capitularea lui C.

„Capitularea generalului Cronje — însemnază, între altele, un momeș de schimbare în tactica Burilor. Că tâu rezultat al capitulării va fi, că Burii acum toate acele poziții, pe care glezită în orice chip le ar pute impres vor face aceea c: d: mult trebuiau să n'a să se retragă în lăuntrul țării lor. Așă rinduit pentru acest războiu și atri lupte peste 150 000 de oameni, și în sfârșit puteri covârșitoare Buri nici nu facă altceva, decât să îngăduie a lude țeară trupele engleze și cu acestea să bu, acolo războaie mai mici. Liberul stat până la Kornstadt puține prospecte Burilor pentru un serioș războiu de a. Teritoriul acestei țări e un mare platou de 400 urme peste suprafața mării Dr. încolo însă țeara e mai muntoasă. Ludo rata e urcă până la o înălțime de urme, încungurată fiind de munți pes păși a d n. Drumuri sunt foarte pu înșă eslea ferată trece prin a sa locu sunt foarte potrivite pentru apărare. m de apă nu odată poate deveni adăc estas.rofă. S'ar pute zice, că Burii anume născuți pentru războie de g. Sunt obișnuiți cu clima, umbra căs spu mărșuri sunt neobșii; cuaoșe țeară tară pretenții, dar' bunii țintăși. Fiecar tre e și își duce cu sine merindea și treu buincioasă, apa. Afară de asta ei nă aibă nenumerăți conda șori bani în de guerilă Ear' trupele engleze în fa stora nu sunt capabile de luptă, sunt și cu multe pretenții. Dintre oficerii locu — cei mai mulți sunt morți ori răniți cel rămași nu sunt instruați pentru a boi mai mic. Și oficerii și ficorii ope fără hartă în niște regiuni muntoase populațiune dușmană lor. Numai în războiu mai mic se egalează prepote ea, acum a armatei engleze, numărul mai de tanuri, căci în asemenea cas Eng le pot țiri toate după sine.”

Burii au părăsit Ladysmith

Cu datul 1 Martie n. se tel fează din Londra, că, retrăgându aproape toate trapele Burilor de Ladysmith și pornind în urmă lordului Roberts, care înaintează Bloemfontein, capitala Oranjelinerului Buller a vestit la Londr

Lordul Dundonald a intrat Febr.) n'impedecat în Ladysmith și pe de cavalerie.

ULTIME ȘTIRI

Bruxella, 1 Martie, Buri au sit toate provinciile engleze și gen J o u b e r t i își concentrează arm ur'o 50.000 oameni în giurul W gului, în dosul orașului Bloemf Burii vor lasa, probabil, pe Engle ocupe acest oraș, de-are-ce vor lă altă parte cu Englezii. La Bru fost primită cu sânge rece știrea capitularea lui Cronje.

Târziu în oarele nopți raportează oficios din Londr cavaleria engleză a sosit la Bloemfontein.

Alegerea comitetului parohial in Pecica-romana.

Duminea la 30 Ian. (12 Febr.) a. c. s'au intrat la alegerea comitetului par. sub conducerea venerabilului paroh din Sambotel Paul Felician. Doua liste s'au dat presidiului. Una era lista poporului celui curat de peccate demnesi, care fara interes propriu apara avutul bisericesc, lista propagata in popor in decurs de 2 luni de fruntasul Traila Teretean; — si alta era lista cea pistrita sau tarcata, cu figuri inckerate int-o olalta, cu cambii subscrise de-a crucea si de-a curmeza, la ti combinata cu lova laticis, impinuta cu biraul cel vestit Igrisan si puparata de reneatul notar Momak.

Lista lui Traila Teretean a intrunit 98 de voturi—lista cea pistrita a intrunit 88 de voturi.

Alegere mai frumoasa si mai in buna ordine decat aceasta, nici cand nu s'a facut in Pecica,—doar si pentru aceea, ca n'a venit pe capul Pecicanilor de astadata reutaciosul si intrigantul protopop Moise Bocsan.

Comitetul par. s'a constituit alegend de presedinte pe preotul Dr. Demetriu Barbu, de vice presedinte pe George Ponta Mihail, de notari pe invetatorul Eftim Hedejan si pe Nicolau Cadar.

Epitropi sunt akisi Ioan Emandi, Ioan Dragoș, Demetriu Ponta Morocoseș și Teodor Barbu.

Ear membri pentru sinodul protopopesc au ramas aleși: Dr. Lazar Ghebeles avocat, Stefan Novac jude reg., Ioan Tamășdan și Aron Filmor, plugar.

Si fiind ca multe si grele planuri de acolor din lista cea pistrita si tarcata s'au spulberat prin reusita listei lui Traila Teretean,—cei casuti au protestat pe la patronul lor Bocsan Moise, avend nadejde ca acolo pe vremea lucrului, dac s'ar face o alta alegere, apoi asa cu chibiraiele, cu cioșii și pas'orii satului s'ar pute face doara ceva treaba mai buna. Adeca acestia cu stia s'ar indesa, ca sa apuce pe mana lor averea bisericeii.

Noi credem și știm, ca reu ve string opinieile, dar voi prin domneasca prietenie vași tras gujba in grumaz,—apoi trageți in ea, și nu umblați să vă descărcați pe biserica.

Poporul moșnean să fie treaz, să stea la pândă, și să-și grijească averea strămoșească!

Dela „Reuniunea meseriașilor români din Sibiu”.

Joi, in 22 Februarie n. a. c. bravii meseriași români au ținut a doua ședința literară din anul acesta, sub conducerea zelosului și neobositului ei president, dl Victor Tordășianu; ca de regulă, această ședința a fost cercetată de un numeros public asistent din toate părțile societății.

Dupa ce dl president raportează membrilor și publicului despre lucrările mai importante efectuate dela ședința trecută, laudă in deosebi interesul viu ce-l poartă membrii pentru binele și prosperarea Reuniunii, mai departe in cuvinte calde și bine simțite laudă nobilul angajament ce și l'a luat d-șoara Maria Costea și cu dinsa toate coriste e Reuniunii pentru colectarea unei sume frumoase de bani, cu care s'a cumpărat o coroană, a cărei lpsă a fost adone simțită, și care reprezintă chipul „Maicei Domnului”, care e adevărată podoabă pentru localul Reuniunii, tot acest nebil angajament l'a luat și dl Nicolae Bratu pentru colectarea unei sume pentru proiectatul monument ce este a se ridica pentru nemuritorul arhiepiscop Andreiu Baron de Șaguna. Mai amintește de-o frumoasă sumă de bani ce a incurs la „Fondul orfanilor și vedurilor meseriașilor români din Sibiu”, donată intru eternizarea memoriei răposăților Iuliu Oprisor, sodal curălar, Ioan Predovicu, sub-jude reg. și Iuliu Pipos, vicenotar, cu insemnata sumă de 50 coroane. Terminată toate aceste se dă ascultare bogatei și variatei ședințe literare care promite a fi din ce in ce mai interesantă și mai bogată in alegerea de bucăți tot mai acomodată ca poezii, anecdote populare, cetiri de tot soiul etc.

Urmează ca primul între debutanți seratei dl Valeriu Grindean, sodal cismar, care a citit corect bucata „Deosebite anecdote” de Anton Pan, ear d-șoara Evlina Luca, cunoscută publicului dela „Producțiunea teatrală a meseriașilor”, in care a debutat pe scena teatrală in bucata: „Plășii dela Baia”, cu siguranță și acuratețea a declamat poezia „Departee de tine”, de nemuritorul nostru poet Eminescu; urmează noul membru al Reuniunii, dl Petru Neagoș, comerciant, car, deși numai de câteva zile figurează ca membru al Reuniunii, ne-a încântat mult modul cum a declamat poezia „Gloria” de Eminescu și „De voiți pe-a vieții cale” de Iacob Negruzzi, de amândouă s'a achitat cu destulă precisiune; d-șoara Ana Stanciu însă cu mult gust a declamat poezia „Baladă” de originalul poet Coșbuc; dl Nic. Bratu, culeg. tipograf, cu o rară acuratețea a citit bucata „Nunta cea de-a doua cu noroc”, dl N. Ișan, simpaticul tenorist al Reuniunii, ne-a delectat intr'un mod plăcut prin cântarea poeziei „Ah, lăsați-mă in pace” de Vasilescu și „Dragă mândruliță” de Flechtenmacher, acompaniat fiind la pian de sim. d-șoara Eugenia Grecu; d-șoara Maria Costea, earăși ne-a delectat prin predarea

esactă și cu siguranță a monologului „Prima rochie lungă”. Punctul de culminațiune l'a avut și de astă-dată dl Demetriu Axente, culeg. tipograf, care a declamat câteva poezii de-ale popularului poet Coșbuc, siguranța cu care d-sa se achită in totdeauna de arangement, e in general recunoscută ca excelentă. După toate acestea d-șoara Eugenia Grecu ne-a făcut o deosebită plăcere prin executarea la pian a multor arif. naționale. Numai bucura ne putem văzând, cum meseriașii români progresaază zilnic pe toate terenele.

Unul din cei asistenți.

AVIS.

Cu provocare la înștiințarea noastră din zilele trecute, ne luăm voie a vesti pe membrii Reuniunii noastre agricole, că am prelungit termenul de 10 Martie până la 20 Martie n. c., termen până la care sunt a se înainta aici cererile pentru împărțirea in mod gratuit a semințelor de tot soiul și descrie in amintita înștiințare.

Din acest privilegiu aducem la cunoștința economilor nostri, că subscrierul comitetului este a mijlocul pentru orf și cine i-se va adresa procurarea articilor economici amintiți mai jos, lângă cari însemnăm și prețurile:

- 1. Sămânța de lăternă franceză, prima calitate: un chigr. 85 bani.
- 2. Sămânța de trifoiu roșu, de tot fină: un chigr. 95 bani.
- 3. Sămânța de iarbă engleză: un chigr. 35 bani.
- 4. Sămânța de iarbă franceză: o jum. chigr. 60 bani.
- 5. Sămânța de iarbă italiană: un chigr. 40 bani.
- 6. Sămânța de napf de nutreț, Mamuth, roșu, uriaș: un chigr. 65 bani.
- 7. Sămânța de napf de nutreț, Oberrdorf, galbini: un chigr. 68 bani.
- 8. De aceeași, roșii, rotunzi: un chigr. 68 bani.
- 9. Sămânța de bostani (dovlect), de aproape 10 chigr. greutate, mai timpuri ca napf: o jum. chigr. 1 coroană 60 bani.
- 10. Sămânța de varză de Strassburg, uriașă: 20 grame 26 bani.
- 11. Sămânța de varză (curechiu) de Braunschweig, uriașă de iarnă: 20 grame 20 bani.
- 12. Sămânța de ceapă uriașă Rocca: 20 grame 28 bani.
- 13. Sămânța de ceapă uriașă rotundă Madeira: 20 grame 28 bani.
- 14. Sămânța de ceapă rotundă galbină de Zittau, foarte trainică: 20 grame 30 bani.
- 15. Sămânța de arpagie: o jum. chigr. 50 bani.
- 16. Sămânța de orz de Hanna se vinde in cântărimi de cel mult 20 litre a 20 bani

17. Legături de snop, foarte practice și trainice, 1000 bucăți 4/4 milimetri groase, 150 cm. lungi și circa 23 chigr. grele cu 15 coroane 60 bani.

18. Legături de snop, foarte practice, 1000 bucăți de aceeași grosime însă numai 130 cm. lungi și circa 20 chigr. grele cu 14 coroane 50 bani. In pachete se vënd 20 bucăți 150 cm lungi cu 4 coroane 20 bani și 200 bucăți 130 cm. lungi cu 3 coroane 80 bani, libere de porto.

19. Legături de altoit Raffia, foarte practice, un chigr. 1 coroană 50 bani.

20. Fani de Cocos (de legat altoit), foarte trainice, un chigr. 45 bani, 5 chigr. 2 coroane.

21. Rășină de altoit, fluidă, o cutie a 125 grame: 50 bani; a 250 grame: 1 coroană; a 30 grame: 20 bani.

22. Etichete de tinichea albă pentru scrierea numerilor: 100 bucăți: 1 coroană 20 bani.

23. Cucurus „Regele prețiilor”, soi nou, care isbutește de minune la noi și se coace deodată cu soiul îndatinat (indigen). Din un hectolitr—100 litre tului rezultă aproape sau și intocmai 3 ferdele—60 litre grăunțe, așadar îndoit mai mult ca de obicei; un hectolitr grăunțe trage 78—78 chigr. Acest fel de cucurus, atât de spornic și bun in toată privința, merită cea mai călduroasă recomandare și ar trebui răspândit la noi pretutindenea.

Se vinde in cântărimi de câte 1, 2, 3 etc. ferdele a 20 litre (nu și mai puțin). Prețul 2 coroane 50 bani de o ferdelă grăunțe așe, prășite in hotarul Sibiului.

Doritorii, cari vor trimite la adresa „Comitetului Reuniunii române agricole din comitatul Sibiului” prețul, cum și 12 bani pentru buletinul de expediție, 2 bani de chilogram pentru pachetare și 4 bani taxa de înmanare postală — vor primi articilii comandați cu posibilă grăbire.

Sibiu, 24 Februarie 1900.

Comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiului”.

Demetriu Comșa, Victor Tordășianu, presedinte. secretar.

Dela sate.

Valendorf, in 4 Februarie 1900.

Doi ani sunt, de când avem in mijlocul nostru pre bravul invetator Filaret Deisorean, și deatunci — stând la bună înțelegere cu bătrânul dar vigorosul nostru paroch Samoil Popoviciu, — n'a dat dovezi a ne putea convinge despre destoinicia, zelul apostolic al acestui vrednic invetator.

Tinerimea noastră română stă in acest invetator pe adevăratul invetator, po-

POETA „TRIBUNEI POPORULUI”

ODĂ
Inchinată Prea Sântitof Sale Domnului Episcop diecesan
IOSIF GOLDIȘ
din incidentul aniversării zilei nașterii la 17 Februarie 1900.

Și Te-ai născut in veac mândos,
Părinte lun și iubitor,
S'aduc lumina in popor
Și pacea lui Christos!
Că n'ai venit muncind mer-u,
Cu gându-n cer, la Dumnezeu,
Să dai dovezi de fapte mari,
Să faci din cele slabe, tari,
Să sulte codrii seculari
La glasul Tău!
O viață n'treagă Te-ai trudit
S'aduni din cărți învățături
Să știi a vremilor măsură
Și tot, ce s'a gândit...
Ear când la luptă dreați ai stat,
C'un vechiu dușman neîmpăcat,
Deschis ai ale minții uși,
Și fără veste mi-l bătuși
Cu literați din vremi aduși,
De-a disperat!...

B. serica, det, când Te-a pus
In fruntea ei, Te cunoștea,
Și ca pe-un mire drag Te-avea
C'at fost trimis de Sus!

Și noi, văzându-Te Stăpân
In vatra neamului român,
Plecat-am ochii la pământ
Și pus-am tare jurământ,
S'avem de-apururi cuget sfânt
La noi in sin!

De-atunci in bine Te urmăm,
Și pace n' sufl-te simțim,
Că ne iubesti și Te iubim
Și doina-ți închinăm!

Păstor ești Tu, deștept și bun,
Cel slab, și cari in viața lor
Ca Icarus, au dat cu zor
S'atingă fruntea culmilor
In gând nebun!...

Uitat-am însă ce-au făcut
Acet, ce ne-au urit pe noi,
Și n' loc de pace, cu rășhoiu
In cale ni-au stătu!

Dovezi le-om da, din an in an
Că nu-i pe lume un dușman,
De care lași noi să fugim
Și steagul sfânt să-l părăsim,
Căci ne-am născut să biruim
Și pe Satan!...

Cu sfânta cruce n' dreapta Ta,
Și n' stânga sfânt toiaz având,
Veți îmblânzi Tu, rind-pe-rind,
Pe cei-ce reu Ți-ar vrea...

Și da-va bunul Dumnezeu
S'aprinzi in inimă dorul Tău,
Ca să se știe, c'ai iubit
Cu pilda Celui Răstignit
Pe toți, cărora ești merit
Archiereu!

Covdșinț, 14 Februarie 1900.

Preot Al. Munteanu al lui Vasile.

Cântec.

Bat-o ploaia, bat-o bruma,
Ear pe mine rouă groasă,
Ca să stau unde-s acuma,
Ea alături să-mi iasă.

Auzi, ce mai scot din gură!
Doamne, nu-mi asculta ruga!
Să m'ajungă la măsură,
Ți-ar fi, bietei, prea cu fuga...

Peste calea jumătate
Am trecut—doi kilometri...
Și-s de seară... ce peccate!
Vreau să m'opintesc de petri...?

Bat-o—roua dimineții,
Pe mine m'a bătut bruma;
Fie-ți vesel traiul vieții,
Mie nu-mi poate de-acuma!
G. Bodnariu.

In cimitir...

Poesie dedicată fiului meu, Caesare V. Felicean, gimn. abs. și clerice de cursul I. † la 11 Februarie 1899.

Nu-i loc in lume, unde m'oiu duce,
Ca să mă tângui, ca să mă plâng?
Repaus numai l'această cruce,
Aci mă tângui, aci mă sting..

De și e iarnă, iedera-i verde,
Și-acopere mormântul tău,
De neauă-abia că se mai vede,
Eu stau sub cruce, cu chinul meu.

Vântul isbește, neaua s'adună,
Face moviță, pe-al tău mormânt,
Neau-at aurie... raze din lună
Sclipeșc feeric... că-i locul sfânt...

Ce-i pasă lumii, de a ta moarte?
Natura doarme... eu mă frământ,
Și stau sub cruce, de și e noapte,
Zdrobit de jale, isbit de vânt.

porul pe bunul lor ocărmitor ear biserica pe flul care cu credință o servește, purtând și serviciul cantoral, fără a cere leasă, dând și prin aceasta o bună pildă de economisare.

Eară în presara zilei de 29 Ianuarie a. c. a dat cu tinerimea noastră adultă o producțiune declamatorico-teatrală, cu un rezultat îmbucurător, atât în privința morală cât și materială.

S'au executat următoarea programă: Pe valurile mări un cânt în chor. De la Hersea în Dorobani poes. de T. Speranță, declamată de Filaret Deisorean. Hora, poesie, cântată în chor. Prolog com. în un act de Iosif Vulcan, predat de junii Ioan Neagoș (Poet), Teofil Boer (Moșneag) George Neagoș Nicolae Stompea și Andrei Boer (domni), Ana Ciemaș și Floarea Vaida (ca doamne) „Eată ziuă” poes. de Iosif Vulcan cântată în chor „Nărodul și neguțătorul” poesie de A. Pan, predată de George Negos (neguțător) și Nicolae Stompea (nărod); Barca pe valuri, de Carol Serob cântată în chor. Arvinie și Pepelea, comedie într'un act de V. Alexandrii predată, de Filaret Deisorean (Arvinie), Nicolae Boer (Pepelea) și Elisaveta Drăghiciu (Mandica). Chirițoiaia, un cânt în chor.

Toate au reușit preste așteptare — laudă conducătorului. Inteligența română — preoți și învățători au — fost foarte puțini, dovadă de neinteres; ear inteligența maghiară din loc a luat parte în număr însemnat și s'a exprimat foarte măgulitor despre progresul nostru.

Numai înainte cu Dumăzeu, și cauza noastră are să învingă, numai învățători de aceștia să avem!

După-cum sunt informat, au incurs 28 fl. 60 cr.; s'au spesat 20 fl., fiind lăutari scumpi din Făgăraș; ear restul s'a designat pentru punerea bazei unei biblioteci școlare.

— P. —

Comoriște, 7 Febr. st. v. 1900.

Duminecă în 30 Ian. a. c. st. v. tinerimea școlară gr. or. română din loc a dat sub conducerea dlui învățător Alexa Jianu un concert cu declamări și teatru.

Programa s'a compus din cântările „Mama” „Drumul de fer”, „Românașul”, pe 2 voci apoi „Din Carpați” și „Cea din urmă noapte a lui Mihail Viteazul” pe 3 voci de Stefanescu și potrivite etății școlarilor; și din 3 declamațiuni: „Fluerat a paguba” de Th. Speranță, „Din povestea vorbelor” de A. Pan

și „Limba mea” de N. Ștefu, și în sfârșit „Caprița cu șapte iezi”, fabulă în 3 tablouri.

Prestațiunile elevilor, atât în cântările executate cu precizie și corectitate mare, precum și declamările predate cu intonare corectă de drăgălașii elevi, au fost spre mulțămirea generală a publicului ales și preste așteptare numeros, ce a asistat la acest concert.

Miculi însă au arătat în piesa teatrală, că ei nu sunt numai buni cântăreți și declamatori, ci și buni actori. Mișcările lor libere și nejenate, vioiciunea și intonarea cea firească, cu care au predatei piesa aceasta, au încântat publicul. Cât marea încă a fost destul de nimerită.

Succesul a fost preste toată așteptarea, ceea-ce avem a mulțămii hărăziciei dlui învățător A. Jianu, care și-a dat toată osteneala.

Mihail Cure,
președ. com. par.

Unchiașul Van Bosboom.

Eată un adevărat tip de Bur. E cel mai vestit țărăș în întreg Transilvaniei. E bătrân, dar voinic. Are vârsta de 53 ani, dar nu-i pasă. Van Bosboom mai e și bogat, căci are mine de aur, carl însă acum în războiul cu Englezii și-au pierdut mult din valoare. Dar nu-i pasă bătrânului. Atăta rău. Mult mai tare îl supără și-l consumă jalea după cei doi fi ai sei, carl au fost ucisii acum de gloanțele „dum-dum” ale Englezilor.

Jalea și supărarea după dragii și fetele lui s'au deșteptat războiul și într-o zi și-a pus flinta pe umăr și s'a prezentat la vechiul și bunul seu prieten: moș Krüger.

— Dă-mi voie să-mi string o ceată de voinici.

— Ce are a face? răspuse Krüger. Ai destule cartușe?

— Am. Mi-le pregătise însumi!... I-a și șoptit președintei din ce și-le pregătise. Moș Krüger s'a făcut palid, dar păstrându-și totuși sângele rece, i'a zis: — O merită, pentru asta ne războiesc.

Van Bosboom a plecat la războiu. A dus cu sine vechia lui flintă, cu care a ucis deja numeroși Kaffiri și cu care a cucerit la pământ chiar pe regele Matabelelor, vestitul Hebungula.

Unchiașul nostru și-a însușit obiceiul să impuște în fiecare zi doi Englezi în pomenirea fiilor sei căzuți în luptă. Nici odată nu pușcă mai mulți, ori mai puțini. Din obiceiul își alege doi ofițeri englezi din aristocrație, apoi se culcă la pământ, pune pușca la ochi și trage. Nici odată el nu greșete flinta. După ce a pușcat, sare drept în sus și sbiară cât poate:

— Chamberlain!
După ce a descărcat arma, o aruncă și se retrage. Ia în mână cartea de rugăciune, care a moștenit-o de la o rudă din veacul 17-lea, și începe a se ruga. Van Bosboom e om evlavios, bun la inimă, dar jalea după fiul sei îl face răsunător.

Când lupta s'a sfârșit și armele sunt mute, ambulanțele cari culeg morții și răniții, aleg de obicei pe cei doi, cari i'a impușcat Van Bosboom. Sunt morți scumpi, deoarece unchiașul nostru își pregătise gloanțele din aur și cu aur pușcă drept în inima frifelor sale.

— Pentru aur au venit, aur să ca petel zice Van Bosboom de câte ori își descereă arma.

CONVOCĂRI.

Despărțământul protopopesc R. dna, al Reuniunii învățătorilor Români ort.-or. din protopopiatele aradane I—VII; își va ține adunarea sa de primăvară în comuna Șoimș la 9/22 Martie a. c. pe lângă următoarea:

PROGRAMĂ.

1. Dimineața la 10 ore așistarea în corpore la chemarea Duhului sfânt.
2. Tractarea unui bucăți de cetire cu elevii clasei II. de învățătorul Simeon Birlea din Șoimș.
3. După dimiterea elevilor, deschiderea adunării prin președinte.
4. Constatarea membrilor prezenți.
5. Observări și aprecieri asupra prelegerii ținute.
6. Cetirea operatelor.
7. Cetirea rapoartelor.
8. Incasarea taxelor de membri.
9. Discuțiuni privitoare la viața școlară și a învățătorului român.
10. Tractarea rescriptului comitetului central de sub Nr. 84/19.0.
11. Pro uneri și interpelări.
12. Restaurarea biroului și a comisiei nel censurătoare pe noul period de trei ani: 1900, 1901 și 1902.
13. Designarea locului și a timpului pentru adunarea proximă.
14. Alegerea unei comisii pentru verificarea protocolului.

La această adunare invităm cu onoare pe toți membrii despărțământului precum și pe toți binevoitorii școlară române.

R. dna, la 3/15 Februarie 1900.

Demetriu Roman, președinte, Damaschin Medrea, notar.

Reuniunea învățătorilor gr. or. din despărțământul protopopesc al Șimonei va ține proxima ședință Mercuri la 12 Martie 1900 în școala din comuna Pelângă următoarea

Programă:

1. Dimineața la 8 oare participarea în corpore la chemarea Duch. Sft.
2. Prelegere practică în școala T. Cherechian.
3. Constatarea membrilor prezenți
4. Incasarea taxelor.
5. Cuvânt de deschidere prezidiului
6. Reflexiuni asupra prelegerii
7. Raportul biroului.
8. Raportul comisiei nel censurătoare
9. Continuarea discuțiunei: Cite examineze?
10. Estregerea inv. morate la tin din „Religie”.
11. Pertractarea propunerii inv. P. V. relativ la comisarii esam.
12. Discuțiuni asupra cestiunilor lso.
13. Presectarea eventualelor oșiu sau disertațiuni.
14. Propuneri și interpelări.
15. Fixarea proximei adunări.
16. Restaurarea biroului despărțământului.
17. Alegerea a lor 2 membri pe autentificarea protor.
18. Încheiere.

Șiria, la 14/26 Febr. 1900.

A. Dobza
președinte
ice
re

PARTEA ECONOMICĂ

Rigolarea grădinei.

De însemnătate foarte mare pentru dezvoltarea plantelor este rigolarea, adică săpatul la afundime și întoarcerea pământului. Acest lucru de lucrare însă nu e cu puțină greutate. Toate locurile de câmp nu se pot rigola. Dar grădina dintr-un loc mai mic și la îndemână, poate rigola cu înlesnire, și e folosul fie-cărui proprietar de a face-o să nu întrelasa această lucrare în toamna și earua când pământul, fiind înghețat, se poate săpa

O lume 'ntreagă-și zace sub cruce,
Talent, juneșă, amor și vis,
Rugăciuni calde... m'oi duce?
Strig... ca-npustiel... Ce ț-a fost scris!..

Era o nuntă, fatală nuntă...
Unde nuntași, se tinguiau...
Mire, mireasă 'n luptă cruntă...
Viața, moartea, crunt se luptă...

Să fi tu mire? moartea mireasă?
Și a ei găteală, lumini din jur.
Nunil, preoții, oste aleasă
Nuntași, amicii, cari te 'nconjur.

Steaguri de nuntă, prapori să-ți fie,
Colegii cânteți, cântecul teu...
„Din clopot, lugubru, o melodie”...
„Se verse lacrimi accordul său”...

Coriștiți cânteți o poesie...
In loc de odă prohodul sfânt,
C'ai fost pe lume o reverie...
Să pună flori p-al tău mormânt.

Privez să-ți fie, pânza pe față,
Catafalc rece, pat nupțial,
Podoabe, scumpe, cununii verdeață
S'a stins lumina... creai ce-i real?

Ventul izbește, neaua s-adună
Face movilă, p-al tău mormânt,
Neaua-i aurie... raze din lună
Sclipeșc feeric... că i locul sfânt.

Sâmbăteni la 11 Febr. 1900.

Paul Felnean
preot.

Sfârșit de veac.

(Anecdote populare.)

— „Nu-i frumos; zise odată,
Mama foarte supărată,
Fiului seu, ce-i cerea,
Banii, tutun pe el să-și ia;
Nu-i frumos, nu seade bine,
Unuia mucos ca tine,
Să fumezi tutun de-un leu;
Pe când știi că tatăl tău
Numai de cincizeci fumează...
— „Te rog, mamă, încetează
Cu predica-ții!... Tata are
Vre o șeasă copii înși pare,
De crescut și-ar trebui;
La ei dacă s'ar gândi;
Nici decum să nu fumeze
Ci lor banii să-i păstreze.
Pe când eu sunt singur, tun...
Dă-mi dar' banii să-mi iau tutun!..”

Ruga sêracului.

Un sêrac lipit odată
La biserică s'a dus
Și cu inimă curată,
S'a rugat celui de sus,
Zicând:
— Doamne-a tot putinte,
Auzi glasul rugii mele;
Și prea bunule părinte,
Scapă-mă de ori-ce rele!
Mai ales de sărăcie
Care din copilărie
Se ține de capul meu!
Știu că însuși fiul tău
A zis că „Celui ce n'are
Lua-i-s'a și ce are”...
Ia-mi dar' Doamne sărăcia
Și o dă, bat o pustia,
Lui Ion Bogatu, care
Singur nu știe ce are.
Și de nu i-o merge bine,
Poate veni ear' la mine!...

La mine nechează.

Danciu avea un porc bun
De tăiat pentru Crăciun,
D'a într-o noapte s'a totEMPLAT,
Hoții de i-lau furat,
Și-a rămas sêrac buzat.
Ce era deci, biet să facă,
Decât să rabde și tacă?

Și-a tăcut el, n'oi ce zice,
Fără să mai cete price,
Și la nime n'a suflat,
Până 'n ziua de Ignat,
Când ori-care creștin bun
Tae de sfântu Crăciun,
Macar câte un grăsun.
Atunci Danciu s'a 'ntristat,
Și la sine-a cugetat:
— „De furat mi l'au furat,
Dar cu ce sunt vinovat,
De n'am parte să apuc
Cu Danciu să mă spurc,
Măcar cu o bucățică,
Fie ori și cât de mică?
Mai pe urm' apoi și-a zis:
— „Ba să flu în sat de ris,
Dacă n'oiu tăia pe alba,
Că-mi mănâncă fân de geaba.

Ce mi porcu?... Ce-i ea oare?
El are patru picioare,
Iapa mea tot patru are...
El doi ochi... Ea tot așa,
Urech, coad' așiderea...
Și ce-ar fi de o-aș tăia
Ca să fac cârnați din ea?...
Și zicând pe iapă jos
De urechi puse frumos,
Iute când era s'o tae,
S'o pârjolească cu pae,

ntate, și tot-odată nu se îmbul-
se nici alte lucruri. Se urmează
stfel: la o margine a grădinei, d. p
fund, se sapă un șanț larg de 1—4
etri și 10—60 cm. adfund. Pământul
os din acest șanț se aruncă pe
arginea lui dinspre fundul grădinei,
nde și rămâne deocamdată Sfirșind
șanțul întâiu, sapăm lângă el un
doilea șanț chiar în aceeași lăr-
ime și afunzime. Pământul din șan-
d acesta îl aruncăm în șanțul întâiu,
mplându-l; dar grijim, ca pământul
ela fața grădinei să vină în fundul
șanțului, și cel scos din fund să vină
suprafață; aceasta pentru partea
rădinei unde au să vină legumele
rădăcinii lungi, ca morcovii, pē-
angeii, sfecelele ș. a.; nu însă și
entru partea aceea unde ne-am pus
gând să semănăm legume cu ră-
dăcini scurte, ca ceapa, curechiul,
ărăbele (guli) ș. a.

După ce am umplut șanțul in-
țiu cu pământul scos din șanțul al
oilea, sapăm un al treilea șanț ase-
enea celor două de mai înainte, și
u pământul din el umplem șanțul al
oilea, urmând tot în chipul acesta.
Înă am ajuns să rigolăm întreaga
rădina, rămânând gol numai șanțul
el din urmă, care trebuie umplut cu
ământul scos din șanțul cel întâiu.
e sine se pricepe, ca acesta trebuie
ansportat cu o căroașă, cu roabe ș. a.

Cine nu s'ar încumeta a-și ri-
ola întreaga grădina, e de dorit să
ncearce cu o parte din ea. Folosul
re să fie isbitor.

De-odată cu săpatul, grădina se
gunoeste. Cel mai potrivit spre
best s'ar să fie gunoiul pe jumē-
ate putred. Gunoiul se imprăștie
ainte de rigolare și numai după
ceea urmează însăși rigolarea. Cine
amănat gunoiera până de cu pri-
ăvară, trebuie să îngrașe locul cu
a gunoiu putred.

Rigolarea făcută în timpul toam-
ei este împreunată cu un mare bine:
ământul stănat cum e, se direge
parte mult prin lucrarea frigului, ae-
ului, zăpezii și razelor soarelui.

Cine n'a rigolat însă la ince-
utul iernii, poate rigola la sfirșit.
bine săvârșită ea are să fie de mare
olos și făcându-se acum.

(„Dunul Econom.”)

Ce meserii să învățăm?

Dintre multele-multele feluri de
meserii ce sunt, eată câteva, cele
mai de obște cunoscute, care ar
trebui să le îmbrățișăm și noi mai cu
dinadins.

Să se facă nume copii nostri:

Argasitori, aurari, argintari, bărbieri,
bârbași, blebeni, butnari, ciornicari, ferari,
funari, glăjieri, horoari, morari, olari, pă-
lării, pantofari, parapleieri, peptenari,
perieri, pietrari, pitari, zidari, eismari,
cojocari, compactori, coperitori de case,
croitori, cuptorari, curelari, cuțitari, lăcătuși
mășari, măcelari, mănușeri, rotari, sitari
strugari, tapesieri, țesători, tipografi, țăr-
nători de clopote, vâpitori de mobile, vâpsi-
tori de case, vâpsitori de tort, litografi. Me-
chanici: (de scumpul, de instrumente și
aparate medicale). Impletitori de corfe.
Fabricanți de instrumente musicale: (cla-
vire, organe, harmonii, violine, ghitare,
citere, clarinete, flaute ș. a.)

Argasitoria.

Cojocarii de obicei învață și
meseria de argasit (dubi tabecl) piele
de miel și oaie, ce întrebuințează la
lucru. Singur așa numita pojită o
cumpără de la argasitori. Nu tot
așa fac eismarii, papucarii și alți
meseriași, cari se folosesc de pei la
meseria lor. Aceștia cumpără pielea
argasită gata și tot așa și plugarul
nostru, care cumpără talpa pentru
opinci, până acum încălțăminte ce
mai de capetenie a Românului. Cum
vedem argasitoria este o meserie,
care prelucră pielea, adică una din
materile cele mai trebuincioase și
prin urmare mai răspândite. Fără
incălțăminte nu poate fi nime, și cu
deosebire în timpul iernii. Afară de
piele pentru încălțăminte se mai
argăsește piele pentru blănirea (cuptu-
șirea) bunzilor, apoi piele ce le in-
trebuințează curelarii ș. a.

Această meserie bănoasă nu e
aproape de loc îmbrățișată de noi
Români, și cu chipul acesta se pricepe
ușor, cum de nu putem da înainte.
În timp ce noi am putea susține mii
de argasitori, cari să lucreze pentru
noi, avem numai puținii de tot astfel
de meseriași, și așa banii nostri trec
în mâni străine, ear' noi rămânem și
pe mai departe săraci și neajutorați
Mai anul trecut, cetisem că fecio-
rul unui Sa: din Brașov după ce a

isprăvit gimnasiul, în loc de a intra
la preoție sau la altfel de învățatură
pentru a deveni domn, cum noi în-
țelegem domnia, a intrat la meseria
de argasitor.

Ne putem închipui deci în ce
cinste se află meseriile la alte ne-
amuri și cât de departe poate să o
ducă un tiner cu astfel de pregătiri.
E timpul să ne cugetăm și noi mai
înadins la meserii, și să pregătim
cât mai bine pe tinerii, ce le vor
îmbrățișa.

Meșter Manole.

Felurimii.

Crinolinal. După cum se știe, inven-
tatoarea crinolinal a fost Eugenia, regina
Franciei. La cel întâiu bal în care s'a
purtat crinolinal, o damă întrebă pe Can-
robert cum îi place portul acesta? „Este
superb, Doamnă”, răspuse mareșalul, „dar
trebuie să mărturisesc, că numai de aceea
admir moda aceasta, pentru că îmi aduce
aminte de un lucru, care, pentru mine a
fost fericirea cea mai mare...” — „Mă faci
de tot curioasă, die mareșal, nu este per-
mis să știu și eu lucrul acela?” — „Este
timpul petrecut în Crimeea”, răspuse ma-
reșalul, „numai steagul lipsește pe capul
d-tale, alt cam așa pu é mărturisă, că îmi
vêl cortul urmându-mă la Paris”.

Folosul nasului lung. Mozart și Haydn
au fost invitați de contele Aithau din Viena
la masă. Mozart, care era cunoscut ca om
foarte vesel și iubitor de Champagner, mise
colegului său: „Pui rămășag pe șese sticle
de Champagner, că sunt în stare a com-
pune o piesă, pe care D-Ta nu ve fi în stare
s'o cânti.” Haydn primi rămășagul. Mozart
numai decât se puse la masă și aruncă vr'o
câteva note pe o hârtie, apoi o dete cole-
gului său. Acesta văzând ușurimea compo-
ziției, se puse la pian și începă a cânta, dar
ajungând la o notă, exclamă:

„Dar nota aceasta cum să o cânt? Cu
ambele mâni trebuie să cânt la marginea
pianului și aici este o notă, pe care ar tre-
bai să o cânt tot atunci, dar chiar la mijlo-
cul pianului.”

„Aceasta te conturbă pe D-Ta?” în-
trebă Mozart; „dar uită aici”, și cu asta
se așeză la pian începând a cânta. Când
ajunse la nota amintită, fără a se înterupe
se placă și atinse cu vârful nasului clapa
din mijloc. Aceasta el a putut-o face foarte
ușor, deoare-ce avea un nas lung, pe când
Haydn avea nas cârn. Așa a câștigat Mo-
zart rămășagul, spre cel mai mare haz al
celorlalți oaspeți.

Zăpăceală. Un cas de tot hazu i-s'a
intemplat odată marelui actor Talma. Pre-
sentându-i-se cavalerul Aude, care după o
absență mai îndelungată se reîntorse la
Paris, îl întrebă Talma că „ce mai face
fiu-său?” „Eu nu am nici un fiu”, îl res-
puse cavalerul Aude plin de mirare. — „Ah,
a murit, și de când?” — „Eu nu am avut
nicel odată fiu”, zise earăși Aude. — „Aceasta
este imposibil”, reflectă Talma, „eu îmi aduc
bine aminte de un tiner svelt și frumos, cu
numele care'i porți D-Ta și care, pe tim-
pul când am pășit eu la teatru, a scris o
piesă foarte bună.” „Dar cam cât timp a
trecut de atunci?” îl întrebă cavalerul suri-
zând. — „Tocmai treizeci de ani” fu res-
punsul. „Atunci, domnul meu, e lucru
foarte natural, fiind-că eu singur sunt acel
tiner svelt și frumos. Acum ce e drept,
sunt cu treizeci de ani mai bătrân, prin ur-
mare, nu am putut rămâne tot tiner.” „Na!”
zise Talma bătându-și fruntea, „scuză-mă,
D le, totdeauna uit în conversație afurisiți
știa de ani!”

CUGETĂRI.

Care este adevărata știință a fe-
meilor? Aceea a moralei: eacă singu-
rul studiu care se cuvine lor, care
le poate fi trebuincios și prin care
ele pot avé influență asupra virtu-
ței bărbaților.

(M-me Bernier.)

Anecdote.

Erau chemați la judecătorul de instruc-
ție la interogator doi pungași.

Judecătorul, după alte întrebări, în-
treabă pe unul din ei:

— Ce faci d-ta?

— Nimic.

— Dar' d-ta, adresându-se celuilalt.

— Îi ajut.

Judecătorul earăși întrebă pe cel din-
tăiu:

— Unde sezi?

— Nicăieri.

— Dar' d-ta, cătră celalalt.

— Lângă el.

Autorul. Amice, dă-mi o idee, vreau
o moarte mai originală pentru eroul meu.
Amicul. Citește-ți piesa!

O femeie divorțată dorește să se mă-
rite. Excelente certificate dela bărbații pre-
cedenți.

Balana a nechezat,
Ear țiganu spăriat,
Zise tot în gândul lui:
— „Uite lucru dracului:
La celalaltă guitează,
Numa la mine necheză!”

I. Encescu.

Poesii populare.

De unde cătana pleacă,
Rămâne casa săracă,
Maică sa plângând în casă
Și cu plugu la fereastă,
Și boiții prin ocol
Și ocolu plin de dor,
Că-i cătănă gazda lor.
Eu mă duc între cătane,
Tu maică tomnește-mi haine;
Cămași cea feceorească
O tocmeste cătânească,
Și mi-o coasă cu pumnal,
Că-s cătănă între husari.
Pe măneca de-a stânga
Scrie-mi, maică, draguța,
Pe măneca d'a dreapta,
Scrie-te pe dumnetă
Și pe staru dinainte
Scrie-mi a tale cuvinte,

Dragii mei părinți și frați,
Nu vă tare supărați,
Că de o fi o vreme bună
Veni-voiu de-amu într'o lună;
Da de o fi de răutate,
Mai trimite-voiu o carte
În colțuri tot cu doruri,
Pe de latură bănaturi
Și 'n mijloc pară de foc,
Că 'n lume n'avui noroc;
Și 'n mijloc pară de ceară,
Că 'n lume n'avui tieneală.

Fă-te 'ncolo, busuioace,
Ba zău io că nu m'oiu face,
Că și io-'s de trebuială
Popilor la feștanie,
La feciori în pălărie.

Gândul meu dela badea
Nu mi ese până-i lumea,
Nici al badii dela mine
Nu mai ese până-i lume.
De aici până la Orade,
Nu este ca tine bade,
Nici dela Orade 'n jos
Nu-i ca badea de frumos.

Culese de: Aurelia Mangra.

(Din Bozovici)

Nergăne cu ape line,
Cine bea apă din tine
Umblă tot prin țări străine;
Am bătut și eu odată,
Am lăsat mamă și tată;
Când beui a'doua oară,
Lăsați dragă lelișoară.

Turturea, pasăre blândă,
Du-te pe-o creangă și cântă.
Pe cine-i avea mânia,
Blestemă-l străin să fie,
Cum mă blăstămași pe mine,
Să fiu tot prin țări străine.

Sprâncenele îmbinate
Bagă voinicii 'n păcate,
Mă tem zău, astăzi ori mâne
Că mă bagă și pe mine.
Mândră dragostele noastre
Au rămas pustii pe coaste;
Într'o zi am fost la ele
Și-au răsărit viorele.
Să mergi, mândră, să le strângi,
Când le vezi atunci să plângi.

Avui trei mândre împenate
Nici de una n'avui parte;
Una-i surdă, una-i mută,
Una-i cu spinarea ruptă.
M'a făcut maica pe mine
Să mă joc, lele, cu tine;
Și pe tine te-a făcut,
Ca să-mi dai gură împrumut.
Mândruțiță Mărioară,
Fă-ți gurița fântânioară
P'angă tine când oiu trece
Să mă 'mbii cu apă rece.
Rămas bun, lelița mea,
Eu mă duc, tu-i rămânea;
Cumva d'oiu veni vr'odată,
Știu că nu te-oiu găsi fată.

Culese de A. Tepeșu.

Pagini din istoria României

de

G. COȘBUC.

1876—1878.

V.

Risipiirea Plevnei.

IV.

Dar în urmă Osman a fos rășbit peste
măsura omenească de nevoi și de neajun-
suri. Când a intrat în Plevna, era în mijlo-

Avram Iancu.

„Kross'alter Zeitung" dela 21 și 22 februarie, după ce arată agitația ce a produs la poporul român insulta neocotidianului procuror adusă memoriei lui Avram Iancu cu privilegiul procesului dela Alba-Iulia, publică la locul de frunte o scrisoare unui fruntaș român.

Dăm și noi aici unele părți din această scrisoare.

După o mică introducere, autorul spune:

„Vom căuta pe toate căile legale aștigi satisfacțiunea cuvenită, pentru că un bărbat a insultat pe acel bărbat, pe care ajestatea Sa Impăratul-Rege Francisc-Josef I, după încetarea revoluțiunii, l'a dăruit cu înalta Sa vizită. Noi suntem un popor sărac, de o mie și jumătate de ani război și iubitor de pace. Noi nu cerem la nimeni milă sau ajutor, nici dela stat, nici de alt-unde; grijile noastre singure le-am purtat, lipsurile noastre ni-le-am plinit după putință din a noastră putere și din dat statului pe un Mathia Corvinul, treaga nobilime ardeleană a fost din mijlocul nostru (sfără de cea săsească și sebiască); regimentele noastre în timpuri de război s'au distins prin vitejie, abnegațiune și curaj, cârmă cărmă tron și patrie, regimentele noastre au bătut pe Napoleon la Aspern, au luptat la Magenta și la Solforino, la Custoza și Villa-Franca, în lupta dela Lissa au câștigat colonelul în pensiuie care a murit, baronul Urs de Margine, baronul în bravul lui feciori și regimentul 31 infanterie, de asemenea ordinul L'ordonance și cele mai mari distincțiuni militare, ca ordinul Mariei Teresei, ear' regimentul Nr. 50 curat românesc, staționat pe timpul în Brașov, este singurul în întreaga armată, al cărui steag poartă medalia aur pentru lădplinirea cu sfințenie a datoriilor jurate.

„Noi nu numai că am dat patriei ce a fost mai scump — pe antecesorii noștri — ear' am dat sânge și banii ce l'au curățat, însă nici când n'am luptat sau inspirat contra patriei, cu toate că ocaziunile au fost destule, doar un Ko-suth în o proclamațiune a sa cărmă Români (szabhoz) urabia să ne căștuge prietenia noastră, ear în anul critic 48 au venit emigranți de peste Carpați la noi, ca să ne căștuge pentru o ținută favorabilă Maghiarilor. Noi dimpotrivă, am fost totdeauna pentru puteri străine în afaceri de stat interne, nu se amestece, de asemenea pe timpul revoluțiunii am fost contra chemării Rușilor țară, ear pentru confirmarea spuselor mele mă provoc la scrisesele lui K. M. Pasky, care spune: „Valachi au fost contra chemării Rușilor“.

„Așa-dar noi suntem un popor iubitor de pace, am pute zice aproape până la slugărie (oare? — Red. Trib Pop.); dar există toate acestea și în viața poporului nostru momente, în care se pare a eși la față faptul, că din vinele noastre n'a distors încă sângele Cesarilor romani, și ca când ni am aduce aminte, că leagănul poporului nostru a fost în cetatea eternă a murelele Tibrului.

„Astfel de momente trăim noi acum! Avram Iancu al nostru, mare erou al unei țări, de cel puțin 9 milioane suflete de români, a fost numit din partea unui procuror ung. „conducător de hoști“! Estă pentru în slava poporului român e fierbere puternică și nouă ne pare că astfel de agitațiuni nepotrivite cu legile statului numai în partea acelora ar fi iga rate, cari nu s'ar considerabil mai mult de 9 milioane.

„Pentru noi este o datorință de onoare să spulberăm ori-ce injurie făcută sau neștiință sau cu rea intenție asupra lui Iancu, și trebuie să luăm răspunderea pentru toate faptele sale, căci, durere, el a trecut mult în regiunile umbrelor, căci altcum ar fi avisat la apărarea noastră. Iancu în carneașurile dorințelor și aspirațiilor noastre, a născut și idealurilor, cari mișcă au mișcat spiritul poporului român în cursul unui secol întreg.“

Autorul, pentru a confirma spusesele sale, cită cu citate din scriitorii germani și maghiari, că Iancu a fost cel mai uman și inspirat totdeauna numai de nobieță.

Tragedie în palatul princiar din Siberia.

Se vesteac întâmplări grosave din cerul aristocrației rusești. Eroii tragediei

sunt principele David Orcin și Celestina, soția fratelui mai mare al principelui.

Înainte de asta cu trei ani tinărul David Orcin se fidanță cu o fată tinără aristocrată. Dar cu puțin înainte de cununie pleacă în Caucas ca să se înțeleagă cu fratele mai mare în privința averei. Cumnata sa era o femeie tinără de o frumuseță rară, o adevărată Georgiană, și David se îndrăgosti la nebunie de ea. Femeia fermecătoare nu era indiferentă la acest amor; într'atâta încetușase pe David, încât acesta nu se mai putu despărți de ea. Miresei lui îi trimetea mereu epistole, prin cari își scusa întârzierea, dar ea își perdu răbdarea și mai aștepte și într'o bună dimineată: osi la castelul din Caucas.

Principele mai mare o primi cu dragoste, dar ea încetând observă tradarea miresei și deslegă logodna, voină să se întoarcă la Petersburg. Ziua plecării era hotărâtă, și mireasa cu principele mai în vârstă dispărură fără veste, fără să știe cineva încetăru s'au dus.

Principele David răspândi vestea, că fratele lui mai mare a fugit cu logodnica lui. La o lună după cele petrecute David își dădu în arândă pământurile și plecă cu Celestina. Au trecut trei ani de atunci și lucrurile au fost date uitării.

Arendașul însă având să facă niște săpături în toamna trecută începu să sapa un șant. Lucrătorii găsiră sub pământ două schelete; pe degetul unuia era un inel de sigil cu pietri scumpe și cu emblema familiei Orcin. Autoritățile au început imediat să caute pe principele David, și l' găsiră într'un oraș din Rusia nordică. Au voit să-l prindă împreună cu iubita lui, dar prințesa Celestina a sărit de pe ferestra castelului și rămase moartă.

Pe David însă l'au prins. După puțină ezitare mărturisă, că și-a ucis fratele și logodnica, sfătuiuindu se cu iubita lui. În prezența Celestinei, David a stăpuns pe fratele lui mai mare și pe logodnica lui pe când dormiau. Pe cei doi morți îi îngropară în șant cu ajutorul unui servitor. La 14 zile după cele petrecute muri subit și servitorul. Îl îngropară fără să înștiințeze autoritățile de moartea acestuia înainte de a da moșia în arândă David otrăvi și pe directorul moșiei.

Principele David e condamnat la 10 ani muncă silnică în Siberia, de present se află în Odesa, în haine de rob și așteaptă să fie transportat pe insula Sachalin.

NOUTAȚI

Arad, 2 Martie 1900.

Comerciu Austro Ungariei în 1899. După raporturile oficiale cu privire la comerțul exterior al teritoriului vamal austro-ungar, importul a fost în 1899 de 790.300.000 fl. ceea ce constituie o scădere de 29.500.000 florini relativ cu 1898 și exportul s'a urcat la 928.400.000 florini, adică cu 120.800.000 florini mai mult, de cât în anul precedent. Exportul a întrecut deci în 1899 importul cu 138.100.000 florini, pe când acesta din urmă a fost inferior exportului cu 12.200.000 fl în 1898.

Decorațiune poetului Coșbuc. Cu bucurie deosebită înregistrăm știrea, că marele nostru poet *George Coșbuc*, a fost distins din partea Majestații Sale Regelui Carol al României cu medalia „*Bene-Merenti*“ clasa I. pentru meritele sale literare. — Trimitem sincere felicitări iubitelui poet și compatriot al nostru.

Papa de 90 de ani. În 2 Martie n. Papa Leo XIII. va implini 90 de ani de viață. Din incidentul acesta se va face o mare sărbare în Vatican, pentru care încă de mult se fac mari pregătiri.

Logodnă. Dl Teodor *Cherechean*, învățător în Galaș, anunță fidanțarea sa cu doamna *Cornelia Russu* din Siciu.

Dar pentru biserică. Locuitorii Vasile Andreica cu soția sa Marie, au dăruit pe sama bisericii gr. or. din Sartăș, un rând de vestminte preoțești în sumă de 80 coroane.

Dee bunul D-zeu asemenea acestor mulți imitatori V. Bumbuț.

Daruri pentru biserică. Ni-se scriu următoarele: Judele comunal Flore *Broștan* din Indemnul pietății a dăruit pe seama sf. bisericii un rând întreg de odăjdi, o cădelniță de bronz, un prapor negru — toate în preț de 100 coroane. — Deci și pe această cale în numele comitetului parohial ni-se exprimă mulțămia. Petigd, 12/24 Februarie 1900. *George Cherecheș*, preot și președ. com paroch.

Pentru biserică. Din Bățania ni-se scrie: Vorba mișcă fapta atrage. Predicile părintelui S. Cornea au mișcat inimile celor doi poporeni, cari ni-au renoit clopotele făcând un dar frumos bisericii noastre în suma de 830 coroane. Această faptă a celor doi dăruitori cu stare bună materială îndemnă pe poporeanul *George Sarga* având numai o casă și grădină, de făcu un dar frumos sfintei noastre biserici, dăruind trei treasuri în preț de 30 coroane, pe cari le închină în Dumineca fiului rătăcit spre mărirea serviciului dumnezeesc. În această viață bunul Dzeu răsplătească-i înșutit, ear la a doua venire milostivul Tată cereșe facă-i parte lângă fiul cel rătăcit întors în brațele părintelui îndurător. Această jertfă venită dela un om serac, fie și altora spre îndemn.

Concertul corului voral din Șeitin. Cu data de 9 Februarie ni-se scriu următoarele:

În 28 Ianuarie a. e. s'a dat concertul corului vocal al sftei biserici gr. cat. din Șeitin (cottul Cenad) sub conducerea dlui cantor învățător *Alexandru Chira*. Da și a fost un timp nefavorabil, totuși atât în privința morală, cât și în cea materială concertul a reușit splendid. Toate punctele de concert au fost executate bine și cu însuflețire, așa că a trecut peste toată așteptarea și a satisfăcut pretensiunilor celor mai înalte, încât publicul a dorit ca mai toate piesele să se repețească. Acest concert a fost deja al doilea ce l'a arătat dl Chira, ear corul său înființat abia de un an. Din 66 țărani simpli, cari nici ideie nu au despre note, e o alevărată artă a forma un cor așa precis cum e corul dlui învățător Chira, într'un timp atât de scurt. Ce atinge partea materială a concertului, au încurs 204 cor. 60 fl; ear speșele au fost 124 cor. 52 fl; rămăne deci un venit curat de 80 cor 8 fl; care sumă s'a destinat pentru cumpărarea unui fisharimoniu pentru cor. Au suprasolvit următorii preș. domni: A. Bozintan, protopop de Macău, 4 coroane; S. Botta, parochul din Giriș 4 cor.; I. Nussbaum, din Șeitin 10 cor.; Spiridon Șielovan, cf. com. 4 cor.; A. Petrociuciu advocat în Nădlac, 4 cor.; R. Nestor, preot în Cenadul ung. 2 cor.; Dr. T. Șincal, advocat în cat. Vinga, 2 cor.; George Feier, advocat în Boroșineu, 2 cor.; Demetriu Feier, notar în Șeitin, 2 cor.; Iustin Ardelean, redactor 2 cor.; Dr. Nicolau Oacu, directorul „Victoriei“ din Arad 2 cor.; Dr. Lszar Ghebeș, advocat în Pecica, 2 cor.; Dr. Iuliu Chicin, medic în Nădlac, 2 cor.; Dr. A. Buch, advocat în Nădlac 2 coroane; Stragia jude com. Șeitin 2 coroane; D. Micu, învățător Șeitin, 2 coroane; S. Manchein în Nădlac, 2 cor.; Fridrich în Nădlac, 2 cor.; Leopold I. și fiul din Nădlac 2 cor.; Ștefan Jakob, of. com. în Șeitin 2 cor.; G. Maior, paroch, în Șeitin 2 cor.; Iuliu Caracioni din Nădlac 1 cor.; A. Burger din Șeitin 2 cor.; Ștefan Drăgan din Șeitin 40 fileri; Todor Rus din Șeitin 20 fileri; S. Ebstein din Șeitin 20 fileri. Suma supra solvirilor face 61 cor. și 80 fl. (30 fl. 90 cr.) Primească P. S. Domni suprasolvitori cele mai călduroase mulțămii pentru generoasele contribuții — Paul Görög, învăț. și notarul corului; Todor Roman, cassar.

Înțelegere bună. Ni se scriu următoarele: Pentru comuna Crocna și Holtmezeș ca membru în sinodul protopresbiteral din tractul Halmagului și la recomandarea vrednicului nostru preot Teodor Bodea cum și din iubire curată a fost ales învățătorul nostru di Sebastian *Tonția* pe noul period de 3 ani. Unde e păstorul bun, turma e la un loc și înțelegerea bună urmează de sine. — C. —

Serată literară în Recița-montană. Reuniunea română de cântări și muzică din Recița montană arangează Duminecă, în 4 Martie st. n. în localitatea casinei române de-acolo o serată literară cu un program foarte variat. Începutul la 8 oare seara. Prețul de intrare pentru nemembrii corului

30 cr. de persoană; ear pentru membri intrarea e gratuită. — Comitetul.

Conferență episcopescă. Primatele catolic *Vaszary* a convocat pe episcopii romano-catolici la o conferență pe ziua de 3 Martie, pentru a se ocupa cu chestiunea autonomiei.

Apel. Toți acei onorați domni colegi din comitatul *Bihorului*, cari au absolvat cursurile teologice în anul 1891, sunt rugați, conform punctului 5 din obligamentul moral, ca până la 3/16 Martie a. e. să comunice subscrisului ubicățiunea lor, locuința și poșta ultimă, precum și momentele mai însemnate din viața petrecută în decursul anilor trecuți, cum sunt: schimbările familiare, materiale și spirituale și altele, pe baza cărora să se poată face un raport general despre activitatea fiecăruia și care raport să ne servească ca oglindă a activității noastre pe anul 1901 al convenirii noastre. Petigd (p. u. Tinca), 12/24 Februarie 1900. *George Cherecheșiu*, preot, not. părților bihorene.

Din Bazoș ni-se scrie: „În comuna noastră s'a întâmplat o mare nenorocire în ziua de 12/24 Febr. fiind o zi de jale după obiceiul nostru românesc cum se numește ziua moșilor și strămoșilor. Ne am pomenit a se da de pomană. S'a întâmplat o mare nenorocire pe stradă, că niște femei ducând de pomană la cel sărac, le-au eșit în cale un câne turbat și le-au mușcat de mână, de picioare și de față pe nenorocitele mueri, cu numele vâ scriu onorații cetitori, *Marta Jivan*, *Marie Buha*, *Marie Petcu*, *Flore Jugariu*, *Ana Marcu*, și o fetiță de faur de vremea școlii. Fiind vizitate de medicul sau de doctorul comitatului, pe *Floare Jugariu* și pe *Ana Marcu* neafând nici o vătămare de cânele turbat, ear' pe celelalte patru mueri le-au trimis la spitalul din Budapesta în 13/25 pe speșele statului neavând nici o cheltuială nenorocitele mueri că doară le va pute vindeca.“

Mulțumită publică.

Rugăm On. red. a „Tribunei Poporului“, precum pe prietenii și întreaga societate română din Arad, care a dat ultimele onoruri și semne de simpatie, luând parte la înmormântarea iubitelui și neuitatului nostru fiu și frate *Gustav Augustini*, să primească pe această cale sincerele noastre mulțumiri.

Jalnicii părinți,
soră și frate.

Liptó-Szt.-Miklós, 28. II

Casă estină de vindut și de închiriat în Cluj, în stradă de frunte — Pap-uteza 22 — aproape de piețe și de școli, cu 5 chilii, culină, camere, celariu, fântână și 400 stângini grădină. Prețul numai 3500 fl. Proprietarii *Maria Russu* în *Loșonez*.

Un fost comerciant, versat în toate afacerile de comerț, precum și în contabilitate, își caută un loc fie ca conducător de prăvălie (dughian), fie ca contabil sau corespondent la vre o casă de comerț din oraș sau comitat, ori ca administrator la vr'o moșie.

Informați uni mai de aproape la adm. „Tribunei Poporului“.

Poșta redacției.

Zerveși. Luăm spre cunoștință că nu aveți nici o plângere contra consistorului, ci a autorităților administrative.

Parța. Așa ceva numai plătind DV. o taesă s'ar putea publica.

B. Comloș. întreabă pe un advocat. Lugojan. Nu este poporala.

M. Gaițe. Moșnița. Ii va veni rindul mai târziu.

P. L. Dej. Mai provoacă-l odată — prin scrisoare — că nu s'a foi — și dacă nu'ți trimite, că l în judecată.

I. Encescu. Hăbic. Ne pare bine. Trimitem cu plăcere.

Ciuteiu. Rugăm să ne scrieți mai lămurit că nu putem citi.

P. Cipou, Luncoșoara. L'am primi dându-i curțir și haine. În cealaltă nu l'ar primi în aceste condițiuni.

Editor: *Aurel Popovici-Barcianu*. Red. respons.: *Ioan Russu Șirianu*.

CONVOCARE.

Domnii acționari ai Institutului de credit și economii, societate pe acții „NĂDLĂCANA“, se invită prin aceasta la

II-a adunare generală ordinară

care se va ține în Nădlăc, Duminecă în 18 Martie 1900 st. n., după amiază la 2 ore în localitatea institutului.

OBIECTELE:

1. Raportul anual al Direcțiunii; bilanțul anului de gestiune 1899 și raportul comitetului de supraveghiere.
2. Distribuirea profitului realizat conform bilanțului.
3. Alegerea definitivă a lor 5 membrii în direcțiune în sensul §-lui 31.
4. Alegerea unui membru în comitetul de supraveghiere.

Domnii acționari, cari voesc a participa la adunare în persoană sau prin plenipotențiați, sunt rugați a-și depune acțiunile și eventual do-
de plenipotență, cel puțin cu 24 ore înainte de adunare la casa institutului în Nădlăc, sau la Institutul „Victoria“ în Arad.

Nădlăc, 14 Februarie st. n. 1900.

PRESIDIUL

Activa			Contul Bilanțului.			Pasiva.		
	Coroane	fil.		Coroane	fil.		Coroane	fil.
Casa în număr	6.174	48	Capital social					
Cambii în portofoliu	360.438	40	1000. buc. acțiuni a 100. Coroane	100.000	—			
Casa proprie a institutului	14.387	54	Depuneri spre fructificare	109.676	46			
Bon la alte bănci	450	38	Cambii reescomptate	162.108	—			
Mobilier	Cor. 2525.06		Fondul de rezervă	1.474	50			
dupa 10% amortisare	Cor. 252.50	3.272	Interere transitoare anticipale	1.872	10			
Diverse conturi debitoare		987	Profit curat	9.579	92			
		384.710			98		384.710	98

Eșite.			Contul Profitului și Perderilor.			Intrate.		
	Coroane	fil.		Coroane	fil.		Coroane	fil.
Interese:			Interese de la cambii	17.710	58			
pentru dep. spre fructificare	Cor. 4293.50		Competință de scris	3.057	30			
pentru fondul de rezervă	„ 56.68	4.350	Provisiuni	2.071	84			
Spese:			Venitul casei institutului	483	34			
Chirie, registre, imprimate, lemne, spese								
de postă și altele de birou	Cor. 3430.84							
Contribuțiune directă și 10% după interesele								
de depuneri și fructificare	Cor. 1939.66	5.420						
Salare:								
Amortisare din mobilier		3.669						
Profit curat		252						
		9.579						
		23.273			06		23.273	06

Nădlăc 31 Decembrie 1899.

Aureliu Petrovițiu m. p.
director executiv

Aureliu St. Șulțiu m. p.
comptabil

Direcțiunea:

Dimitriu Fejer m. p. Nicolau Mărginean m. p. Gligoriu Vidican m. p. Iosif Luțai m. p. Nicolae Putean Tin m. p. Georgiu Drăgul
Ioan Barb m. p. Roman m. p. Onea Mitru m. p.

Comitetul de supraveghiere:

1—1 424

Subsemnatul comitet, am examinat conturile prezente și le-am aflat în deplină regulă.

Nădlăc, 14 Februarie 1900.

Sava Raicu m. p.
președinte.

Demetriu Roman m. p. Romul Nestor m. p. Samson Logoșanu m. p.